

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 98.

10 grudnia 1921.

Treść: 711. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej 1863

711.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 24 listopada 1921 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 95 poz. 700) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Za wina musujące, które podlegają podatkowi od win musujących, uważa się wina gronowe, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino gronowe lub owocowe o zawartości alkoholu | ponad jeden (1⁰/o) procent objętości z których przy otwarciu flaszki uchodzi burząc się kwas węglowy.

2. Podatek od win musujących wynosi:
od flaszki, o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flaszka), ustaloną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów kwotą 800 mk., jeśli wino musujące sporządzono z wina gronowego, a kwotą 400 mk., jeśli wino musujące sporządzono z wina owocowego bez dodania wina gronowego,
od flaszki o pojemności ponad 230 do 425 cmt. kubicznych (pół flaszki) połowę, od mniejszych flaszek jedną czwartą stopy podatkowej wyznaczonej za całą flaszkę.
3. Przy fiaskach, których pojemność jest większa, jak 850 centymetrów kubicznych, liczy się za każde dalsze, chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności, po jednej czwartej stopy podatkowej wyznaczonej za całą flaszkę.
4. Wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, uważa się za flaszki, w myśl ustawy o opodatkowaniu win musujących.
5. Jeżeli wielkość flaszek nie może być ściśle oznaczoną na podstawie samych oględzin, należy sprawdzić pojemność ich w ten sposób, iż takie same próżne flaszki napełnia się wodą aż do przelania, a nalaną wodę mierzy się; pojemność można także obliczyć na podstawie różnicy pomiędzy ciężarem próżnych, a ciężarem napełnionych wodą aż do przelania flaszek, przyczem na każdy gram różnicy należy przyjąć jeden centymetr kubiczny.

§ 2.

Z n a c z k i p o d a t k o w e .

1. Podatek od win musujących należy uiścić przez nałożenie na fiaskach znaczków podatkowych, o ile nie nastąpi zwolnienie od obowiązku nałożenia znaczków podatkowych i nie będzie dozwolone bezpośrednio uiszczenie podatku od win musujących.
2. Za znaczki podatkowe służą barwne drukowane paski papierowe.
3. Znaczki podatkowe sporządza się na ćwierć, poł i całe flaszki; do uiszczenia podatku od win musujących od flaszek tych wielkości wolno używać tylko jednego znaczka podatkowego; dla większych flaszek należy używać większej ilości znaczków podatkowych.
4. Znaczki podatkowe należy zachować na fiaskach tak długo, dopóki flaszki nie zostaną otwarte.
5. Kto otrzymuje wino musujące niezapatrzone, wbrew przepisom rozporządzenia Rady Ministrów, w znaczki podatkowe, ma donieść o tem w przeciągu 3 dni władzy skarbowej I instancji.
6. Do sprzedaży znaczków podatkowych są upoważnione kasy skarbowe w siedzibie izby skarbowej — tudzież urzędy celne, przez które dopuszczony jest import win musujących.
7. Znaczki te pobierają kasy skarbowe i celne w sposób przepisany w wydziale druków wartościowych Ministerstwa Skarbu.

§ 3.

K r e d y t o w a n i e p o d a t k u .

1. Podatek spożywczy od wina musującego może być w wyjątkowych wypadkach kredytowany za dostatecznym zabezpieczeniem i oprocentowaniem, najdłużej na cztery miesiące od pierwszego dnia miesiąca następującego bezpośrednio po dniu, w którym podatek był płatny — jeżeli pokredytowany podatek wynosi najmniej 100.000 mk. W r. 1922 i 1923 podatek ten może być pokredytowany tylko z upoważnienia Ministerstwa Skarbu.
Odsetki ustanawia się w wysokości 60 fenigów miesięcznie za każde zaczęte 100 marek i oblicza za czas od pierwszego dnia miesiąca następu-

jącego bezpośrednio po dniu, w którym zapadły podatek pokredytowano aż do włącznie ostatniego dnia tego miesiąca, w którym termin odroczenia zapłaty się kończy, lub — przy wcześniejszej zapłacie — w którym zapłata następuje.

2. O pozwolenie kredytu podatku należy prosić władzę skarbową II instancji, która decyduje o rozmiarze kredytu podatku. Kredytu podatku dozwala się najwyżej dla należności podatkowej, powstającej w przeciągu jednego roku; przy odnowieniu pozwolenia można pozostawić złożone już zabezpieczenie na drugi i dalszy okres kredytu, pod warunkiem, jeśli zabezpieczenie nie zostało pod tym względem ograniczone i jeśli nie zaszły żadne okoliczności, zmieniające zdaniem władzy skarbowej wartość złożonego zabezpieczenia w sposób narażający Skarb Państwa na szkodę. Zabezpieczenie należy złożyć wedle przepisów o zabezpieczeniu kredytu podatku spożywczego od spirytusu.

3. Kto nie zapłaci pokredytowanego podatku w przeciągu czasokresu kredytowego, traci pozwolenie korzystania z kredytu, a jego odnowienia można odmówić.

4. Pozwolenie kredytu gaśnie natychmiast, jeśli wytwórca wina musującego wstrzyma lub zawiesi wypłaty, lub jeśli do jego majątku zostanie otwarty konkurs, równocześnie gaśnie ono w razie złożenia zabezpieczenia za pomocą zakładu kredytowego lub osobistej poręki, jeśli co do dającego porękę zakładu kredytowego względnie co do jednego z ręczycieli zajdzie jedna z okoliczności przedtem wymienionych.

5. W wypadkach ustępu 3 i 4 należy ściągnąć wszystkie jeszcze niezapłacone pokredytowane kwoty wraz z odsetkami i obliczonemi od dnia upływu okresu kredytowego odsetkami zwłoki, które ustanawia się w wysokości 60 fenigów od każdych płatnych 100 mk. i za każdy zaczęty miesiąc.

6. Na wymianę całkiem nieuszkodzonych, jeszcze nieużywanych znaczków podatkowych na takie, które opiewają na inne wartości, zezwala na prośbę posiadacza władza skarbową I instancji.

7. Rozstrzygnięcie prośb o wymianę zepsutych, jeszcze nieużywanych znaczków podatkowych jest zastrzeżone Ministerstwu Skarbu.

Na zwrot kosztów za znaczki podatkowe już użyte zezwala władza skarbową I instancji wydając bezpłatnie nowe znaczki podatkowe, lecz tylko za takie flaszki wina musującego, które zwrócono wytwórcy z powodu niezdatności do użycia. Pozwolenie to udziela się tylko za ilości najmniej 20 flaszek. Zniszczenie starych i nałożenie nowych znaczków podatkowych ma nastąpić pod dozorem organu kontroli skarbowej.

§ 4.

Wytwórnia wina.

1.. Wytwórcy wina musującego winni najpóźniej do 15 grudnia 1921 r., jeśli jednak ruch wytwórni ma być otwarty dopiero po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, przynajmniej na 14 dni przed otwarciem ruchu, wnieść do właściwej władzy skarbowej I instancji zgłoszenie pisemne.

Do zgłoszenia tego należy prócz zaświadczenia właściwego urzędu przemysłowego, iż fabryka jako też jej urządzenie odpowiada przepisom budowlano-sanitarnym, dołączyć w trzech egzemplarzach:

- a) szczegółowy opis ubikacji, przeznaczonych do wyrobu wina musującego, jego przechowywanie (skład podatkowy), tudzież probowania gotowego wina, oraz plan sytuacyjny wytwórni,
- b) spis naczyń z podaniem ich pojemności,
- c) krótki opis postępowania technicznego przy wyrobie wina musującego,

- d) imię i nazwisko kierownika wytwórni względnie osoby, która w zastępstwie przedsiębiorcy prowadzić będzie księgi fabryczne i udzielać wyjaśnień organom skarbowym.

2. Władza skarbową I instancji zarządza — jeśli pisma nie mają żadnych braków, — sprawdzenie wytwórni w celu zbadania czy ubikacje przeznaczone na skład, przysposobianie i pakowanie gotowego nieopodatkowanego wina musującego są oddzielone w sposób umożliwiający kontrolę, od tych ubikacji, w których dokonuje się sprzedaż lub wyszynk wina — i czy te ubikacje mogą być zatwierdzone przez władzę skarbową. Jeżeli w jednej wytwórni wykonuje się wyrób wina musującego z winogron i owoców, wówczas należy dla każdego z tych gatunków wina przeznaczyć osobny skład podatkowy. Przy sprawdzeniu wytwórni należy przemierzyć za pomocą nalewu wody naczynia fermentacyjne i naczynia przeznaczone do przechowywania gotowego wina.

3. Przedsiębiorca i personel zatrudniony wytwórni są obowiązani udzielić przy oględzinach wszelkich wyjaśnień żądanych w celu kontroli skarbowej, tudzież pomocy przy sprawdzaniu przedsiębiorstwa. Przedsiębiorca jest również obowiązany dostarczyć w składzie podatkowym zamykanego schowku do przechowywania zapisków, tudzież dostarczyć bezpłatnie dla użytku kontroli skarbowej umeblowanego lokalu na kancelarję i lokal ten oświetlać i opalać.

4. Z wyniku zbadania spisuje się w 3 egzemplarzach protokołu sprawdzenia, który ma być zaopatrzony podpisem wytwórcy lub kierownika wytwórni i organu skarbowego przeprowadzającego sprawdzenie; do protokołu dołącza się wspomniany wyżej opis przedsiębiorstwa, spis naczyń, szkic i opis technicznego postępowania. Władza skarbową I instancji sprawdza przedłożony jej protokół sprawdzenia i zarządza ewentualnie uzupełnienia. Jeżeli przy sprawdzaniu protokołu nie zostaną stwierdzone żadne usterki lub jeśli stwierdzone usterki usunięto, władza skarbową I instancji przedkłada wszystkie egzemplarze protokołu sprawdzenia władzy skarbowej II instancji, która zaopatrjuje je klauzulą zatwierdzenia i pieczęcią urzędową. Gdyby w istniejących już wytwórniach wina przy urzędowym sprawdzeniu ze stanowiska kontroli skarbowej zaszła potrzeba poczynienia zmian w ubikacjach podlegających zatwierdzeniu, to należy wyznaczyć przedsiębiorcy odpowiedni termin do przeprowadzenia tych zmian — i nie odmawiać tymczasowego zatwierdzenia.

5. O zatwierdzeniu protokołu zawiadamia się przez władzę skarbową I instancji przedsiębiorcę organ skarbowy mający dozorować fabrykę i ten urząd poborowy, w którym przedsiębiorca ma opłacać podatek spożywczy wzgl. nabywać znaczki podatkowe. Jeden egzemplarz zatwierdzonego protokołu sprawdzenia przechowuje władza skarbową II instancji, drugi władza skarbową I instancji, a trzeci — przedsiębiorca w lokalu fabrycznym dla użytku organów kontrolujących.

6. Jeżeli co do zgłoszonych danych zajdzie zmiana, to należy o tej zmianie donieść pisemnie władzy skarbowej I instancji w przeciągu 48 godzin; jeżeli jednak zmiana dotyczy ubikacji, które wymagają zatwierdzenia władzy skarbowej, wówczas należy postarać się naprzód o pozwolenie władzy skarbowej II instancji. Potrzebne wskutek zaszłych zmian sprostowanie protokołu sprawdzenia należy przeprowadzić w odnośnych miejscach protokołu sprawdzenia; w razie potrzeby należy sporządzić nowy protokół sprawdzenia.

7. Wytwórnię należy oznaczyć na zewnątrz widocznym napisem.

§ 5.

Oznajmienie ruchu.

Najpóźniej na 3 dni przed każdym rozpoczęciem ruchu wytwórni winien wytwórca wina musującego, względnie jego zastępca, przedłożyć wyznaczonemu w tym celu organowi skarbowemu w 2 egzemplarzach oznajmienie ruchu. W oznajmieniu tem należy podać dzień i godzinę rozpoczęcia i ukończenia ruchu, ilość i jakość płodów przerobić się mających na wino musujące, tudzież ilość i rodzaj wina musującego mającego się wyrobić. Jeden egzemplarz oznajmienia zaopatrzonego w potwierdzenie wniesienia zwraca organ skarbowy wytwórcy celem dołączenia do rejestru przychodu, a drugi dołącza do prowadzonego u siebie zapisku na wniesione oznajmienie ruchu.

§ 6.

Zapiski, sprawdzenia zapasów.

1. Na przychód i rozchód gotowego wina musującego (§ 7 ustęp 1 niniejszego rozporządzenia) bez różnicy, czy się je jeszcze daje na skład lub wywozi bez złożenia na skład, wytwórca wina musującego winien prowadzić zapiski według załączonych wzorów (załącznik № 1 — rejestr przychodu i załącznik № 2 — rejestr rozchodu), a jeśli wyrabia się nie tylko wino musujące z winogron, ale także z owoców, — oddzielnie dla każdego gatunku. Druk na zapiski w paginowanych i parafowanych zeszytach, których nitka znajduje się pod urzędową pieczęcią, należy nabywać w urzędzie lub u organu wyznaczonego przez władzę skarbową I instancji za zwrotem kosztów nakładu.

2. Zapiski te należy zamknąć z upływem każdego ćwierćrocza kalendarzowego, wydać razem z załącznikami organowi dozoru, a ten organ ma je odesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji do władzy skarbowej II instancji. Ta ostatnia władza sporządzi na podstawie tych zapisków ogólny wykaz obrotu wina musującego i dochodu ze swego okręgu i przedłoży go do 25 dnia miesiąca, następującego po okresie obrachunkowym departamentowi akcyz i monopolów Ministerstwa Skarbu.

3. Na przychód należy wpisywać:

- a) jako pierwszą pozycję zapas istniejący przy wejściu w życie ustawy w dniu 1 grudnia, a w przyszłości zapas rachunkowy pozostający z ćwierćrocznego zamknięcia,
- b) gotowe wino musujące,
- c) wino musujące, które po wywozie bez uiszczenia podatku zostaje napowrót wprowadzone do składu podatkowego (naprzykład z powodu nieprzyjęcia),
- d) nadwyżkę wina musującego stwierdzoną przy sprawdzeniach zapasów.

4. Na rozchód należy wpisać:

- a) wywiezione wino musujące,
- b) próbki do kosztowania,
- c) pęknięcie i inną stratę,
- d) ubytek wina musującego, stwierdzony przy sprawdzeniach zapasów,
- e) wino musujące, które pod dozorem organu dozoru po wyłaniu z flaszek bierze się napowrót do przeróbki.

5. O nadzwyczajnych wydarzeniach, wskutek których znajdujące się w składzie podatkowym wino musujące zostaje zniszczone lub staje się niezdatnem do użytku, należy natychmiast po spostrzeżeniu donieść orga-

nowi dozoru; organ ten stwierdza stan faktyczny i wpisuje wynik w rejestrze rozchodu.

6. Wytworzone gotowe wino musujące (ustęp 3, lit. b) dalej wywozy (ustęp 4, lit. a) i próbki do kosztowania (ustęp 4 lit. b) należy zapisać z końcem dnia, a to wywozy opodatkowane i nieopodatkowane osobno. Wszystkie inne wpisy mają nastąpić natychmiast, — pęknięcie i strata, skoro je spostrzeżono.

7. Zapiski winien prowadzić wytwórca wina musującego lub kierownik ruchu osobiście albo na jego odpowiedzialność upoważniony do tego zastępca; zapiski te należy przechowywać w składzie podatkowym i przedkładać na żądanie kontrolującym organom.

8. Na osobne zarządzenie władzy skarbowej II instancji należy sprawdzić zapasy w składzie podatkowym i porównać z zamkniętymi zapiskami. Wyrwykowe stwierdzenie ilości flaszek jest dopuszczalne. Wynik sprawdzenia zapasów, należy zapisać w zamkniętym rejestrze przychodu i podać władzy skarbowej I instancji.

9. Za ubytki ma wytwórca wina musującego zapłacić podatek, o ile nie zostanie udowodnionem, że należy je przypisać okolicznościom, które nie uzasadniają obowiązku zapłacenia podatku. Przypisanie podatku należy do władzy skarbowej I instancji. Uiszczenie ma nastąpić w urzędzie nabycia znaczków podatkowych.

§ 7.

Gotowe wino musujące w wytwórni.

1. Za gotowe należy uważać wyprodukowane, według postępowania fermentacji flaszkowej, wino musujące, które bez drożdży wprowadza się do handlu, skoro flaszka po usunięciu drożdży została zakorkowana. Wino musujące, wyrobione według tego samego postępowania, lecz z drożdżami do handlu wprowadzane, tudzież wyprodukowane sposobem nasycania lub przez fermentację w innych naczyniach, a nie we flaszkach, należy uważać za gotowe, skoro napój spuszczone do flaszki, a ostatnią zakorkowano.

2. Gotowe nieopodatkowane wino musujące wolno przechowywać, przysposabiać i pakować tylko w składzie podatkowym; jeżeli w wytwórni wina musującego wyrabia się wino musujące z winogron i owoców, to muszą istnieć według § 7 ustawy z 26 lipca 1918 r. i § 4 niniejszego rozporządzenia, oddzielne składy podatkowe. Opodatkowane wino musujące wolno pozostawić w składzie podatkowym tylko tak długo, jak tego warunki fabrykacji koniecznie wymagają.

3. W składzie podatkowym należy przechowywać wino musujące oddzielnie według poszczególnych wielkości flaszek.

4. W fabrykach wina musującego, które obecnie są już w ruchu, należy zapasy gotowego wina musującego przenieść najpóźniej dnia 30 listopada 1921 do składu podatkowego; ilość ta stanowi pierwszą pozycję rejestru przychodu.

§ 8.

Opodatkowany wywóz gotowego wina musującego.

1. Podatek od win musujących wytwórca winien uiszczyć przez umieszczenie znaczków podatkowych na flaszkach przed wywozem gotowego wina musującego ze składu podatkowego.

2. Każdy poszczególny wywóz gotowego wina musującego należy zgłosić u organu dozoru pisemnie według załączonego wzoru (za-

łącznik № 3) tak wcześnie, aby organ dozorujący mógł zdążyć do wytwórni win musujących na zapowiedzianą godzinę wywozu; fiaszki zgłoszone do wywozu muszą być w taki sposób ułożone, aby organ kontrolujący mógł się bez trudności przekonać o ilości flaszek, ich pojemności i należytem umieszczeniu znaczków podatkowych. Wynik czynności urzędowej należy wpisać na oznajmieniu; potwierdzone oznajmienie oddać wytwórcy wina musującego, który ma go dołączyć jako załącznik do rejestru rozchodu. Jeżeli na zapowiedzianą godzinę organ dozorujący nie zjawi się, to wytwórca wina musującego może przedsięwziąć wywóz; organ kontroli skarbowej zaopatrjuje oznajmienie uwagą „Nie interwenjowano” i odsyła je wytwórcy wina musującego w celu dołączenia do rejestru rozchodu.

3. Wytwórca wina musującego jest wtedy uwolniony od każdorazowego zgłaszania każdego poszczególnego wywozu (ustęp 2), gdy o porach dnia (godzinach odprawy), podczas których te wywozy stale następują, doniesie pisemnie w dwóch egzemplarzach władzy skarbowej I instancji i ma w rękach urzędownie potwierdzony egzemplarz tego doniesienia. Prawo organów kontrolujących zbadania, czy wywożone wino musujące jest należycie zaopatrzone znaczkami podatkowymi, pozostaje w mocy, a wytwórca wina musującego jest obowiązany otworzyć w celu tego zbadania także już zamknięte posyłki. Jeżeli nie zachodzi żadne podejrzenie, ma się organ dozorujący ograniczyć przy tem do wrywkowych prób. O zmianach godzin wywozu należy uprzednio donieść.

4. Ułatwienie przyznane w ustępie 3 może władza skarbowa II instancji, w razie nadużycia, cofnąć; wytwórcy wina musującego, którzy zostali prawomocnie skazani za ukrócenie skarbowe, dotyczące podatku od win musujących, są wykluczeni od tego ułatwienia.

§ 9.

Nieopodatkowany wywóz gotowego wina musującego za linję celną.

1. Wino musujące można bez uiszczenia podatku wywozić przez wszystkie główne urzędy celne i uboczne urzędy celne I klasy. Wywóz ma następować według przepisów celnych o towarach, których wywiezienie należy wykazać przy zastosowaniu postępowania konwojowego, przyczem jako urząd przekazujący występuje dozorujący organ, który jest obowiązany prowadzić rejestr wydanych kart konwojowych.

2. Każdy poszczególny wywóz ma być według wzoru (Załącznik № 3) zgłoszony organowi dozorującemu i przez niego skontrolowany. Potwierdzone zgłoszenie należy dołączyć do rejestru rozchodu.

§ 10.

Wprowadzenie wina musującego przez linję celną.

1. Od wprowadzonego przez linję celną dla odbiorców w obrębie obszaru, na którym obowiązuje ustawa o winach musujących, i dostawianego tam do odprawy celnej wina musującego, które nie jest już znaczkami podatkowymi należycie zaopatrzone (ustęp 6), ani nie jest bezpośrednio opodatkowane (bez umieszczenia znaczków podatkowych ustęp 5), należy uiścić podatek od win musujących przy odprawie celnej przez nałożenie znaczków podatkowych.

2. W deklaracji towaru dla odprawy celnej ma strona oprócz dat, potrzebnych dla postępowania celnego podać: gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo owoców), wielkość i ilość flaszek.

3. Co do odprawy posyłek wina musującego na podstawie wyniku oględzin mają zastosowanie odnośnie przepisy celne, z tem uzupełnieniem, że także daty miarodajne dla opodatkowania mają być przez urzędy celne stwierdzone i w dokumencie słowym uwidocznione.

4. Znaczkki podatkowe mają strony nabyć i nałożyć przed lub podczas odprawy celnej na flaszki z winem musującym; urzędy celne, w których okaże się regularne zapotrzebowanie znaczków do opodatkowania win musujących, mogą być przez władzę skarbową II instancji przeznaczane do wydawania znaczków do opodatkowania win musujących za gotówkę.

5. Co do wina musującego, nieprzeznaczonego do obrotu handlowego, nadchodzącego z zagranicy pocztą albo w obrocie podróжным i granicznym, zezwala się na bezpośrednie uiszczenie podatku od wina musującego (bez nałożenia znaczków podatkowych). W tych wypadkach należy z zachowaniem odpowiedniej ostrożności wycisnąć na etykietce flaszki pieczęć urzędową urzędu celnego.

6. Ministerstwo Skarbu zastrzega sobie zezwolenie zagranicznym wytwórcom wina musującego na nakładanie w przepisany sposób już za granicą znaczków podatkowych na flaszki z winem musującym. Bliższe warunki zostaną podane w każdorazowym pozwoleniu. Strona ma w deklaracji towaru dla odprawy celnej podać oprócz dat wymienionych w ustępie 2 także okoliczność, że flaszki są już zaopatrzone znaczkami podatkowymi oraz nazwisko wytwórcy wina musującego. Przy odprawie na podstawie wyniku oględzin ma urząd celny wymienić nazwisko wytwórcy wina musującego w dokumencie słowym. Przy odprawie takich posyłek—urząd celny winien się przekonać, czy pochodzą one od wytwórcy posiadającego pozwolenie i wrywkowo zbadać, czy flaszki są należycie zaopatrzone znaczkami podatkowymi. Na wypadek znalezienia przy oględzinach choćby tylko jednej flaszki, która nie jest należycie zaopatrzona znaczkami podatkowymi, należy całą posyłkę zbadać; takie flaszki mają być przez stronę dodatkowo, bez uwzględnienia znajdującego się może znaczka podatkowego, należycie znaczkami podatkowymi zaopatrzone lub pod kontrolą karty konwojowej napowrót za granicę odesłane. O tego rodzaju usterkach należy w każdym wypadku donosić wprost Ministerstwu Skarbu.

7. Jako próbki wolne od podatku traktuje się próbki wchodzące przez linię celną pocztą, przewożone przez pocztę jako wzory, o ile według obowiązujących przepisów słowych są uwolnione od dostawienia do urzędu celnego.

§ 11.

Spżycie gotowego wina musującego w obrębie wytwórni.

1. W ubikacjach wytwórni włącznie ze składem podatkowym wolno spżywać gotowe wino musujące tylko po przepisaniem opodatkowaniu.

2. Próbki do kosztowania, które bierze się z gotowego, jednak jeszcze nieopodatkowanego wina musującego, nie podlegają podatkowi od win musujących, o ile kosztowanie następuje w ubikacji do tego przeznaczonej (§ 4 a), w której nie wolno przechowywać zapasu gotowego wina musującego, przez wytwórcę lub jego funkcjonariuszy i tylko w tym celu, aby sprawdzić smak wina musującego. Te próbki do kosztowania należy zapisać na rozchód w rejestrze rozchodu.

§ 12.**Kontrola.**

1. Organa skarbowe powołane do wykonywania postanowień ustawy o winach musujących są uprawnione wstępować do fabryk win musujących o każdej porze w czasie ruchu, — pozatem tylko w godzinach dziennych przedsiębrać doгляд, przeglądając zapiski ustanowione przez władzę skarbową i przeprowadzać dochodzenia potrzebne w celu kontroli.

2. Przedsiębiorcy i ich zastępcy są obowiązani udzielać kontrolującym organom skarbowym, niezbędnych wyjaśnień i dostarczać potrzebnej pomocy.

3. Urzędnikom skarbowym, zaopatrzonym w szczególne polecenie władzy skarbowej, należy oprócz tego dozwolnić na żądanie, celem wykonania kontroli, wglądu do ksiąg przedsiębiorstwa, odnoszących się do wyrobu i sprzedaży wina musującego.

§ 13.**Kontrola sprzedawców i handlarzy wina musującego.**

Osoby, które sprzedają lub szynkują wino musujące, są obowiązane okazać swoje zapasy właściwemu organowi skarbowemu dla kontroli, wykazać na jego żądanie, skąd zapasy te pochodzą i czy zostały należycie opodatkowane. Osoby te obowiązane są prowadzić należycie rejestr przychodu i rozchodu wina musującego. Rejestr przychodu ma zawierać następujące rubryki: pozycję bieżącą, dzień miesiąc i rok sprowadzenia, przedsiębiorstwo i miejscowość skąd nadeszła przesyłka, ilość flaszek i rodzaj wina musującego.

Rejestr rozchodu zawierać ma: pozycję bieżącą rozchodu, dzień miesiąc i rok rozchodu, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy, a następnie ilość flaszek wina musującego gronowego (cała, pół i $\frac{1}{4}$ flaszki) i wina musującego owocowego (cała, pół i $\frac{1}{4}$ flaszki) i uwagi.

Do rejestru przychodu należy zaciągnąć natychmiast po otrzymaniu przesyłkę i wypełnić odnośne rubryki a do odnośnej pozycji przychodu dołączyć otrzymany rachunek przedsiębiorstwa, od którego sprowadzono przesyłkę, pozycję rejestru rozchodu przedsiębiorstwa, które rachunek wystawiło; jeśli przesyłka nadeszła z zagranicy należy dołączyć do rejestru kwit celny.

Do rejestru rozchodu należy zapisać natychmiast po wydaniu każdą przesyłkę, ściśle wedle rubryk, — a o ile chodzi o drobną całodzienną sprzedaż flaszkową — sumarycznie ilość sprzedanego wina.

Z końcem każdego miesiąca należy zestawić w rejestrze miesięczne przychody i rozchody — a z końcem roku zamknąć rejestr, wyprowadzić rimanent i przenieść go jako taki do nowego rejestru przychodu. Rejestra te przechowuje się w przedsiębiorstwie. W chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów o ujednostajnieniu opodatkowania wina należy cały znajdujący się, a zgłoszeniu podlegający zapas wina musującego zapisać na przychód do rejestru przychodu — a do tej pozycji dołączyć drugi egzemplarz zgłoszenia zapasów i pokwitowanie na zapłacony dodatkowy podatek.

Za należyte prowadzenie rejestru odpowiada sprzedający.

§ 14.**Dodatkowy podatek.**

1. Wino musujące, znajdujące się dnia 1 grudnia 1921 r. poza wytwórnią wina musującego lub składu celnego, podlega dodatkowemu opo-

datkowaniu w wymiarze podanym w ustępie 4. Zapasy wina musującego, znajdujące się w fabrykach win musujących, muszą być w chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, a więc w dniu 1 grudnia 1921 r. przeniesione do składu podatkowego, skąd mogą być wywiezione dopiero po obanderolowaniu znaczkami podatkowymi.

2. Do win musujących, podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino lub wino owocowe o zawartości alkoholu ponad jeden procent objętości, z których przy otwarciu flaszki uchodzi burząc się kwas węglowy.

3. Uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeżeli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszki przerachowany (ust. 4) wynosi nie więcej jak 2 (dwie) sztuki; większe zapasy należy poddać w całości dodatkowemu opodatkowaniu.

4. Dodatkowy podatek wynosi:

od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flaszka) w b. zaborze austriackim 799 mk 44 fen., w b. zaborze rosyjskim 800 mk., a w b. zaborze pruskim 797 mk., jeśli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego—w b. zaborze austriackim 399 mk. 86 fen., w b. zaborze rosyjskim 400 mk., a w b. zaborze pruskim 397 mk. 40 fen.;

od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) w b. zaborze austriackim 349 mk. 72 fen., w b. zaborze rosyjskim 400 mk., w b. zaborze pruskim 398 mk. 50 fen., a od pół flaszki wina musującego owocowego w b. zaborze austriackim 199 mk. 93 fen., w b. zaborze rosyjskim 200 mk., a w b. zaborze pruskim 199 mk. 70 fen.;

od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) w b. zaborze austriackim 199 mk. 86 fen., w b. zaborze rosyjskim 200 mk., a w b. zaborze pruskim 199 mk. 25 fen., natomiast od takiej flaszki wina musującego owocowego w b. zaborze austriackim 99 mk. 96 fen., w b. zaborze rosyjskim 100 mk., a w b. zaborze pruskim 99 mk. 85 fen.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych, liczy się za każde dalsze chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszkę.

5. Wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, są uważane za flaszki w myśl rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 15.

Zgłoszenie zapasów.

1. Kto posiada w dniu 1 grudnia 1921 r. zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu jest obowiązany zgłosić pisemnie według załączonego wzoru (załącznik № 4) w 3 egzemplarzach temu oddziałowi kontroli skarbowej, względnie urzędowi skarbowemu, w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu, najpóźniej do 3 grudnia 1921 r. ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo z owoców), tudzież miejscowość i ubiczność przechowania.

2. Gdyby wino musujące podlegające zgłoszeniu znajdowało się w transporcie, to obowiązek zgłoszenia i uiszczenia dodatkowego podatku

cięży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenie najpóźniej do 48 godzin po nadejściu pošyłki.

3. Przedsiębiorstwa kolei żelaznych, żeglugi parowej tudzież poczty są obowiązane każdą przesyłkę wina musującego przyjętą przed 1 grudnia 1921 r. do przewozu dla odbiorcy, jednak do tego dnia nie wydaną, natychmiast po nadejściu do stacji wydania zgłosić w oddziale kontroli skarbowej względnie w urzędzie skarbowym, w którego okręgu ta stacja leży. Doniesienie to winno zawierać nazwisko nadawcy i odbiorcy tudzież podanie wagi brutto i rodzaju przesyłki.

4. Jeżeli przepisane zgłoszenie do dodatkowego opodatkowania zostaje zaniechane, albo jeżeli zgłoszono ilość wina wszelkiego rodzaju moszczu wina musującego więcej niż 50% mniejszą od ilości faktycznie stwierdzonej lub popełniono inne nieprawidłowości w zgłoszeniu, to należy przeciw winnemu wdrożyć śledztwo karno-skarbowe w myśl § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700).

§ 16

Urzędowe sprawdzenie.

1. Organ skarbowy, do którego wniesiono zgłoszenie zapasów, obowiązany jest sprawdzić dokładność zgłoszenia ewentualnie zażądać potrzebnych uzupełnień, a następnie przystąpić bezwzględnie do sprawdzenia zapasów.

Wynik sprawdzenia i sprawdzony zapas wina musującego, kwotę dodatkowego podatku i kasę poborową, w której tę kwotę należy uiścić, należy podać w 3 egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy zwrócić zgłaszającemu zapas wina, drugi przesać do kasy poborowej, a trzeci po uwidocznieniu w nim numeru kwitu kasowego przesać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Zgłaszający obowiązany jest zapłacić przypadający dodatkowy podatek w ciągu 3 dni w kasie poborowej i okazać kwit organowi skarbowemu.

Zarachowanie wpłaconych kwot należy przeprowadzić w osobnym rejestrze podatkowym zaopatrzonym napisem „dodatkowy podatek od wina”.

Osoby, które wino musujące sprzedają, albo szynkują, mają na flaszkach z winem musującym, o ile flaszki te nie były dotychczas zaopatrzone znaczkami podatkowymi, nalepić w ciągu 3 dni, nabyte na podstawie sprawdzonego przez organ skarbowy zgłoszenia zapasów w kasie poborowej, znaczki podatkowe i zawiadomią o tem organ skarbowy.

Gdyby na flaszkach z winem musującym nalepione były dawniejsze na niższą kwotę opiekujące znaczki podatkowe — wówczas zgłaszający winien zapłacić wymierzony mu w zgłoszeniu zapasów dodatkowy podatek w gotówce w kasie poborowej do 3 dni i przedłożyć organowi skarbowemu kwit, poczem organ ten wycisnie na etykiecie butelek z winem musującym pieczęć urzędową i adnotację, że podatek dodatkowy uiszczono.

§ 17.

Wytwórcy wina musującego obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją kasie poborowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową, a obecną ceną sprzedaży — a kwit otrzymany dołączyć do rachunku opasek podatkowych.

Kasy poborowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek w rejestrze dodatkowych opłat od wina, odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie odbioru podatku wpłacającemu wraz z przestemplowanymi opaskami podatkowymi.

Kasy poborowe, którym powierzono sprzedaż opasek podatkowych, powinny własny dotychczasowy zapas starych opasek podatkowych, opiewających na niższą kwotę, przestemplować pieczęcią urzędową i wydawać pobierającym je po nowych cenach.

§ 18.

Do końca grudnia 1921 r. t. j. do czasu kiedy kasy poborowe będą w stanie zaopatrzyć się w nowe opaski podatkowe do oklejania flaszek z winem musującym, zezwala się w obrocie wewnętrznym wypuszczać do wewnętrznego obrotu wino musujące bez znaczków podatkowych pod warunkiem, iż przypadający podatek wpłacony będzie do kasy poborowej w gotówce, kwit dołączony do książki obrachunkowej wytwórni wina musującego, a na etykiecie flaszek z winem musującym umieszczoną będzie przez organ kontroli skarbowej adnotacja, iż wino musujące zostało należycie opodatkowane i będzie wyciśniętą pieczęcią kontroli skarbowej.

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1921 r. § 1 do § 13 włącznie i § 18 nie mają zastosowania na obszarze województw Pomorskiego i Poznańskiego.

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

Załącznik № 1

(do § 6 rozp. M. Sk. z d. 24. XI. 21).

(strona pierwsza).

Dzielnica.....

Okręg izby skarbowej.....

Okręg kontrolny.....

REJESTR PRZYCHODU №..... *)

gotowego wina musującego z ^{winogron**)}_{owoców} złożonego w składzie podatkowym
fabryki wina musującego.....

w..... l. k.

za czas od..... 19..... do.....

Ćwierćroczne zamknięcie.

	Wino musujące we			
	1/1	1/2	1/4	
	flaszki (ilość)			
Ogólny przychód				
Ogólny rozchód według reje- stru rozchodu №				
Pozostaje zapas rachunkowy .				

Powyższy zapas rachunkowy przeniesiono do rejestru przychodu
№..... pod pozycją 1.

Ilość załączników.....

(strona druga).

Liczba porządkowa	Data zapisania	1/1	1/2	1/4			Powód przychodu	Podpis strony	UWAGA
		flaszki (ilość)							
		3	4	5	6	7			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

*) Numerowanie rozpoczyna się na nowo w każdym roku kalendarzowym.

**) Nieodpowiednie należy skreślić.

Załącznik № 3

(do 8 i 9 rozp. M. Sk. z d. 24.XI.21).

Dzielnica Do poz. rej. rozchodu №
 Okręg izby skarbowej z dnia 19
 Okręg kontrolny

Z G Ł O S Z E N I E

wywozu ^{nieopodatkowanego¹⁾} / _{opodatkowanego} wina musującego z ^{winogron} / _{owoców} z fabryki wina mu-
 sującego

w l. k.

	ILOŚĆ WYWOŻONYCH						Nazwisko	Miejsce zamieszkania	KRAJ PRZEZNAČENIA
	1/1	1/2	1/4						
	f l a s z e k						ODBIORCY		
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Razem .									

..... dnia 19.....

.....
podpis strony

Z a ł a t w i e n i e :

1. Wniesiono dnia 19
2. Zapisano w rejestrze na wydane karty konwojowe pod poz.
3. Czy posyłka zgodna ze zgłoszeniem?
4. O ile posyłka nie jest zgodna ze zgłoszeniem?

.....
Podpis organu skarbowego

1) Nieodpowiednie należy skreślić.

Załącznik № 4.

(do § 15 rozp. M. Sk. z 24.XI.21).

(strona pierwsza).

Dzielnica.....

Z G Ł O S Z E N I E

w

jego zapasów wina musującego podlegającego dodatkowemu opodatkowaniu:

*Miejsce przechowania wina musującego		Gatunek (wino musujące z winogron lub owoców)	I L O Ś Ć					U w a g a
Miejscowość, ulica	Bliższe oznaczenie ubikacji, w których wina musujące jest złożone		1/1	1/2	1/4			
			f l a s z e k					
			zapasu wina musującego					
1	2	3	4	5	6	7	8	9

..... dnia 19.....

(Podpis strony z podaniem stanowiska lub zatrudnienia)

(strona druga).

Z a ł a t w i e n i e

1. Wniesiono dnia..... grudnia 19... r.
2. Wyrzki przedsięwziętego dnia..... grudnia 19... .. urzędowego sprawdzenia.
3. Rodzaj, ilość i wartość znaczków podatkowych, które należy nałożyć;
4. Wzmianka, czy znaczki podatkowe zostały już nałożone;
5. (Wypełnić i dołączyć poświadczenie złożenia podatku dodatkowego, o ile flaszki nie pozostały już zaopatrzone należnymi znaczkami podatkowymi).

Przypadający dodatkowy podatek mk.
słowami..... mk.

należy natychmiast w kasie skarbowej

zapłacić bezpośrednio lub w obrocie Pocztywnej Kasy Oszczędności, poczem znaczki podatkowe wymienione w ustępie 3, zostaną stronie przez kasę skarbową wybrane, względnie przesłane.

..... dnia 19... r.

Podpis strony:

Podpis organu skarbowego: